

உ

சிவமயம்.

ம து னை க்

கண்ணங்கூத்தனார் செய்த

கா ர்நா ற்ப து.

இஃது

உ னை யு ட ன்

சண்முகசுந்தரமுதலியா

ரவர்களாற்பரிசேசாதித்து

நாகரபுரமபுத்தகவிபாபாரம்

ச பா ப தி பி ள் ளு

யவர்களது

மட்டுவார்குழலம்பாள் அச்சுக்கூடத்திற்

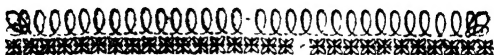
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

மிதுனாவி.

சிந்தாத்திரிப்பேட்டைசாமிநாயக்கர்விதி-சா. - சென்னை.

சங்கமருவிராயதுனென் னீழ்கணக்காவன
 நாலடிநான்மணிநா னாற்பதைந்தொனகழுப்
 பால்கடுகங்கேகாவைபழமொழி-மா சூல
 மெய்நிலைகாஞ்சியோடேலாதுயொன்பவே
 னைநநிலையவாங் னீழ்கணக்கு.

ஒன்பவைவாம்.

உ

சிவமயம்.

காந்தாற்பது மூலமும் உரையும்.

பொருகடல்வண்ணன்புனைமார்பிற்றார்போற் ... *
 ற்ருவில்விலங்குன்றித்தீம்பெயறும் ... *
 வருதுமெனமொழிந்தார்வாராக்கொல்வானம் ... *
 கருவிருந்தாலிக்கும்பொழுது. ... *
 (தோழிதலைமகட்குப் பருவங்காட்டிவறபுறியுது)

எ-து பொருகடலினனூறம்போன்ற நிறத்தினே
 யுடையான் புனைந்தமார்பிற் பூமலைபோல விர்திரவி
 ல்விலங்காகவூன்றி வினியபெயல்விழாநிற்க வருவே
 மென்றுசொல்லினார் வாராரோ மழைகருக்கொண்டி
 ருந்து துளிகளேவிடாநின்றதாதலான். (க)

கடுங்கதிர்நல்கூக்கார்செல்வமெய்த
 கெடுங்காடுநேர்சினையினக்-கொடுங்குழை
 யினனேவருவார்நமொன்றெழில்வான
 மின்னுமவர்நூதனாதது.

(இதுவுமது.)

எ-து பகலோனுடைய கடுங்கதிர்கள்வறுமைபு
 நக் கார்காலஞ்செல்லமுற கெடியகாடெல்லாபிகப்ப

ன்றாகக் கொடுங்குழையுடையாய் நமரிங் பொழுதே.
வருவரென் நெழிலையுடையமுகின் மின்னாநின்ற தவர்
துகாயறிவித்த. (உ)

வரிநிறப்பாதிரிவாடவளிபோழ்ந்த.

பிரமணம்நன்முறவினாவி-புரள

வுருமிடி வானமீழிய வெழுமே

நெருநவொருத்திகிறத்து.

(பருவங்கண்டழிந்த, லைம்களாற்றல்வேண்டி.

தோழிதனதாற்றாமைதோன்றவுரைத்தது.)

எ-து வரிநிறத்தையுடையபாதிரிப்பூ வரமும்வ
கை காற்றாநூடறுக்கப்பட்டிளமணலையுடையதன்புற
வின்கணலங்கட்டிபுரள வருமிடிக்குமுகிலிழிதராகின்
றதெழாநின்றது. நெருநம் மையலாளொருத்திமாட்டி
வருந்துவான்வேண்டி-எ-று. அல்லது உநெருநம்மே
தொடங்கித் தனியான்மாட்டென்றுமாம். (ங)

ஆடுமகளிரினமஞ்ஞையணிகொள்

காடுங்கடுக்கைதவின்பெறப்பூத்தன

யாடுவல்லதும்பருவம்பணைத்தோளி

வாடும்பசலை மருந்து

(பருவங்காட்டித்தலைமகளைவற்புறுத்தியது.)

எ-து கூத்தாடுமகளிரேபோல மயில்களழகுபெ
றக் காடுகளுங்கொன்றைகளானழகுபெறப் பூத்தன

அப்புக்களைப்பாடுவண்டிகளுமுதாரின்றன, ஆதலாற்ப
 ணைத்தீதாளி வாசிம்பசலைக்குமருங்கிப்பருவம்-எ-று(
 இகமுநர்ச்சொல்லஞ்சிச்சென்றார்வருதல்
 பகழிபோலுண்கண்ணாய் பொய்யன்மையின்டைப்
 பவழஞ்சிதறியவைபோலக்கோபம்
 தவழந்தகையபுறவு.

(இதுவுமது)

எ-து இகழ்வார்சொல்லஞ்சிப் பொருட்குச்
 சென்றார்வருத லம்புட்பொன்றவுண்கண்ணாய்பொய்யன்
 மையாம். இவ்விடத்துச் சிதறியபவழம்போலக் கோ
 பங்கள் பரக்குந்தகைமையையுடையவாயின காரிகளா
 தலான். (௫)

தொடியிட வாற்றாத்தொலைந்ததோனாகி
 வடிவிடைபோழந்தகன்றகண்ணாய்வருந்தல்
 கடிதிடிவானமுரணு நெறியிடைச்
 சென்றாரைநீடினமினென்று

(இதுவுமது.)

எ-து வினையிடுதற்குஞ்சம்பாவாய்த் தளர்ந்ததோ
 ணேனோக்கி மாவடிவினடுவேபோழந்தாற்போல வகன்ற
 கண்ணையுடையாய்வருந்தாதொழி, கடிதிடிக்குமழை
 முழுககான்றது நெடியவழிச்சென்றாரை நீடாதொழி
 மினென்றுசொல்லி-எ-று. (௬)

கூர் காற்பது

நச்சியார்க்கீதலுநண்ணுர்த்தெறுதலுந்
தச்செய்வான்சென்றாத்தருஉந்தளிரியலர்ந்
பொச்சர்ப்பிலாதபுகழ்வேள்வித்தீப்போல
வெச்சாரு ின்னு மழை.

(இதுவுமது.)

எ-து தம்மைநச்சியார்க்கீதலும் பகைவனாக்கெ
டுத்தலும் இவ்விரண்டுகதம்மை நிலைவிறுத்துவனவாக
நினைத்துப்பொருட்குச்சென்றானாக் கொண்டுவருந் த
ார்ந்தவியல்பினையுடையாய் மறப்பில்லாதபுகழையுடை
யவேள்வித்தீப்போல வெம்மருங்குமின்னுநின்றமழை-
எ-து, (எ)

மண்ணியன்றாலத் துமன்னும்புகழ்வேண்டிப்
பெண்ணியனலலாய்பிரிந்தார்வாலகூறுந்
கண்ணியலஞ்சனாதேயந்தபேரறகாயாவு.
துண்ணரும்பூத்த புறவு.

(இதுவுமது.)

எ - து மண்ணியன்றவுலகத்துவிற்கும்புகழவே
ண்டியபெண்ணியல்பையுடையகல்லாய் நலுமாயப்பொ
ருட்குப்பிரிந்தார் வருதலைச்சொல்லாரின்றது, கண்ணி
ய்மயற்றப்பட்ட வஞ்சனத்தைத்தே தாய்ந்தனபேரலக்கா
யர்க்களும் துண்ணியவருட்புகழை மலரப்பட்டபுறவுக
ள்—எ-து. (அ)

கருவினே தண்மலர்போற் பூத்தன கார்க்கேயுந்
 மெரிவனப் புற்றன தோன்றி-வரிவனை
 முன்கையிறப்பத் துறந்தார்வா ல்கூறு
 மின்சொற்பலவு முரைத்து.

(இதுவுமது.)

எ-து கருவினே கருந் தண்மலர்போலப் பூர்த்தன
 காற்பபருவத்திற்கெதிர்த்தெரியினது வனப்பைபுற்றன
 தோன்றிப் பூக்களும் வரியையுடையவனாகண் முன்கை
 யினின்றும் வீன்சொற்பலவுமுரைத்துப்போயினார்
 வருதலை |ன்றன. (௧)

வானேறுவானத்துற்றவயமுர
 னானேற்றொருத்தலதனோடெதிர்த்தெறுப்ப
 கான்யாற்றொலிபிற்குமான்மேறொன்றோழி
 மேனிதளிர்ப்பவரும்.

(இதுவுமது.)

எ - து மனைமுயேறு முகிலின்கணின்னொலிப்ப வ
 னையயு முரணையுமுடைய வானேறுவியவொருங்க ல
 வ்வுருமேற்றோடெதிராகிவெனார்க் கான்யாற்றொலிபோ
 லுக்கிடமர்வாற்பூட்டியகாதலர்தே னொன்னுடையதோழி
 ன்மேனிதளிர்ப்பவராகின்றது-எ-று. (௨)

புணர்தருசெல்வந்தன்குஞ்சென்றார்
 வனொரலியைம்புணர்வவலவருதல்கூறு

மணீர்த்தெழும்பாம்பினைலைபேரற்புணர்கோடல்
பூங்குலையிந்தபுறவு.

(இதுவுமது.)

எ-து பொருந்தியசெல்வத்தைக் கொளவேண்டி
ச்சென்றார்வளைத்துதழைத்தவைமபாலினைபுடையார்வி
ரைந்துவருதலைக்கூறுகின்றன, வண்ணந்தெழுநகபா
ம்பின்படம்பேரலப்பொருந்திய கோடல்களார்ப்பு வகுலே
யினப்பட்டபுறவுகள்—எ-று-ஐம்பால்-பெண்மயிர்.(கக

மையெழிலுண்கண்மயிலன்னசாயலா
யையந்தீர்காட்சியவாவருதறிண்ணிதா
கெய்யணிசூஞ்சரம்பேரலவிருங்கொண்பூ
வைகலும்மேரு வலம.

(இதுவுமது.)

எ-து மையையுமெழிலையுமுடையவுண்கண்ணா
ய் மயிலன்னசாயலாய் ஐயந்தீராதவறிவினையுடைய ந
ங்காதலர் வருதல்மெய்ம்மை, கெய்யணிந்தயானைகள்
பேரலப்பெரியமுகில்க ண்டோறுமவலமாகவெழாநின்
றவர்தலான்.

(கஉ.)

எந்தெழில்ல்குலாயேமார்ந்தகாதலர்
கூந்தல்வனப்பிற்பெயறுழுவேந்தர்
களிறேறிவாளாவம்பேரல்க்குண்கவ்வி
யொளிறுபுமின்னு மனது.

(இதுவுமது.)

எ - து. அழகினையுடைய வேந்தியவஸ்துவினையுடையாய் துணையோடு புணர்ந்தின்பமுற்றகாதலராகிய மகளிர்கூடத்தலமுதலேபோலப்பெய்ய வரசர்களின்றையே நிந்தவாளாவம்போலக்கண்டார் கண்ணைவவ்வினொளிவிட்டுகின்றொளிதாமழை ஆதலான்வருவா. (௧௩)

செல்வந்தரல்லேண்டிச்சென்றநங்காதலர்
வல்லேவருதறெளிந்தாம்வயங்கிழாய்
முல்லையிலங்கெயிறீனாறுந்தல்கார்
மெல்லவினிய நகும்.

(இதுவுமது.)

எ - து செல்வந்தேழக்கொள்ளவேண்டிப்போயினநங்காதலர்வினாந்துவருதலேத்தேறினும்விளங்காந்நறவணிகளையுடையாய் முல்லைக்கொடுகண் (மகளி)ரிலங்கெயிறுபோலவினும்வகை யழகியகுளிர்ந்தமுக்கண்மெல்லவினியவாகவொலியாசின்றன. (௧௪)

திருந்திழாய்காதலர்தீர்குவரலலர்
குருந்தன்குவிபிணருள்ளுறையாகத்
திருந்தினிவிவண்டுபாடவ்ருந்துமபி
யின் குழலாதம்பொழுது.

(இதுவுமது.)

எ - து திருந்தியவணிகளையுடையாய் நங்காதலர்

நம்மமீங்குவாஸல்சு குருந்தினது குவிந்தவினரினதி
டமே தணக்குறைபுனாகவிஞந்து திருந்தியினிதாயிருத்
தவினியென்னும்பண்ணைவண்டிகளபாடப் பெரியதும்
பிகளினியகுழல்போலுதாரின்றவிக்காலத்தின்கண். ()

கருங்குயில்கையறமாமயிலாலப்
பெருங்கலியானமுடாணும்பெருந்தோ
ளசோகினிநந்தனிரன்னநின்மேனிப்
பசுநைப்பழங்கண்கொள்.

(இதுவுமது.)

எ - து கருங்குயில்கள்செயலற்றுத்துன்பமுறநா
மயில்கள்களித்தாடுமவகை பெரியகலிப்பையுடைய ம
ழைமுழங்காரின்றது பெருந்தோளினையுடையாய் நின்
தசோகின்றளிரன்னமேனியிற் பசுந்தபசலை மெலிவு
கொள்ளும்பாடி-எ-று. பழங்கண்-மெலிவு. (கங்)

அறைக்கலிருவரைமேற்பாம்புசுவட்டி
யறைக்கூரமேலொடுபவ்வம்பருங்
யுறைத்திருள்கூர்ந்தன்றுவானமபுசுன
பிறைத்தகைகொண்டன்றுபேதைநுதல்

(இதுவுமது.)

எ - து கடனீளைப்பருகிப் பறையொலிபோன்றி
ருத்த வெரலையையுடையவருமேற்றொடுகின்று பாம்புக்
கையருத்தி யுறைக்கலிருவரைமேற்பெய்திருள்மிக்கது

இல் ஆகலாற்பிறையின்றகைகமையக்கொண்டதே
தாய்வினதுததவ்—எ-று. (கௌ)

கல்பயில்லாணங்கடந்தார்வரவாங்கே
நல்லிசையேறோடுவானநடுநிறபச்
செவ்வர்மனமேபாற்கவினீன்றகல்கூர்ந்தார்
மேனியோர்ப்புல்லென்றகாடு.

(இதுவுமது.)

எ - து மலைநெருவகியகானதைதக்கடந்துபோயி
னாவருமவகை வவ்வருங்காலமவந்தவாறே மிக்கலோ
சையையுடையவுருமேறமுடனேமேகங்களுலகுகெல்
லாமொப்பநிறைவாற்செவ்வர்துமனமேபோலவழகைத்த
நதன முன்புநல்கூர்ந்தார்மேனியோர்ப்புல்லென்றிருந்
தகாடுகள்—எ-று. (கஅ)

நாஞ்சில்வலவனிறம்போலபஞ்ஞ்சினைச்
சென்கான்மரஅநதகைநதனைபங்கோற
றோடிபொலிமுன்கையோடோடுணையாவேண்டி.
கெடுகிடைச்சென்றவதன்னெஞ்சு.

(வினாமுற்றியதலைமகன்பாகறகுச்சொல்லியது.)

எ - து கல்பைப்படை வென்றியையுடையவெ
ள்ளியோலிறம்போலப்பூகுகாமையுஞ்செவ்வியதா
ள்கையுமுடைய மாரமரங்கள்விரிந்தனவாதலாற்பகி
மையுடையகோற்றொழிபொலிந்தமுன்னகையுடைய

பா டோள்க ளெனக்ஞத் துணையாகவேவண்டி னெழியனா
னந்நைக்கடந்துசென்றதென்மனம்-எ-று. (கக)

வீறுசால்வேந்தன்வினையுமுடிந்தன
வாறும்பதமினியவாவினவருமணி
நாகமனுங்கச்செருமன்னர்சேனைத்
தான்போலச்செல்லுமழை.

எ-து சிறப்பமைந்தவேந்தனுடைய வினைகளு
முடிந்தன, வழிகளுஞ்செவ்வியினவாயின, வருமணிநா
கங்கள்வருந்துமவகை யுருமேற்றோடுகூடிச்செருமன்
னர்சேனைத்தானைப்போலச்செல்லாநின்றதுமுகில- எ

பொறிமாண்புனைதிண்டேர்போந்தவழியே
சிறுமுல்லைப்போதெல்லாஞ்செவ்வி-நறுநுதற்
செல்வமழைத்தடங்கட்சின்மொழிப்பேதைவாய்
முள்ளெயிறேயப்பவடிந்து.

(இதுவுமது.)

எ-து எந்திரச்செய்கைகளான் மாட்சிமைப்ப
ட்டபுனைதிண்டேர்போந்தவழியே சிறுமுல்லைப்போது
கொல்லாஞ் செவ்வியாகியவழகியதுதலையுஞ் செல்வ
மழைபோன்றிருந்த கண்ணினையு மெல்லியமொழியி
னையுமுடையபேதைவாயின்கண் முள்ளெயிறொககவ
டிபுபட்டு-எ-து. (நின்றது-என்னும்பயனிலை, தொக்கது

இனையருமீரங்கட்டயரவுனையணிந்து
புல்லுண்கலிமாவும்பூட்டியநல்லா
ரிளநலம்போலக்கவினிவளமுடையா
ராக்கம்போற்பூத்தனகாடு.

(இதுவுமது.)

எ-து சேவகரு மழகிதரக்கட்டியுதித்தலைச்செ
ய்ய சாமனையைத்தோள்கணணிந்து புல்லுண்டகலி
மாவினையுந்தேரோடுபூட்டுதலைச்செய்யும்வகை நல்லா
ராகியமகனீரிளநலம்போலவழகுபெற்று வருவாயுடை
யாருடையசெல்வம்போலப்பூத்தனகாடு-எ-று. (உஉ)

கண்டிரணமுத்தங்கடுப்பப்பறவெல்லாந்
தண்டினியாலிபுரளப்புபல்கான்று (லோ
கொண்டெழில்வானமுங்கொண்டன்றெவன்கொ
வொண்டொடியுமிசில.

எ-து தோழிதலைமட்குப் பருவங்காட்டிவற்பு
றுத்தியது-எ-று. (உ௩)

எல்லாவினையுங்கிடப்படுவமுநெஞ்சே
கல்லோங்குகாண்களிறற்றினமதநாறும்
பல்லிருங்கூந்தல் பண்ணோனாகார்வான்
மெல்லவுந்தோன்றுஞ் செயல். (உ௪)

கருங்காலவாகின்பாரிப் பேரபவரும்
வின்பந்திரந்தனயுறவிற்தெறுவிமலந்தன

சேர்ந்தனசெய்குறைவாராவனறு
கூர்ந்தபசலையவட்டு.

(௨௫)

நலமிருகார்த்திகைநாட்டவரிட்ட

தலைகாள்விளக்கிற்றகையுடையவாங்க

புலமெலாம்பூத்தனதேதான்¹தின்மென்மொழி
னதெதாவெகதம்மைழ.

(௨௬)

முருகியம்பேபால்னா முழங்கியிரங்க

ருருசிலைபூத்தனகானம்பிரிவெண்ணி

யுள்ளாதகன்னுரென்றாடியாம்பாராட்டிப்

பளையுட்பாயுட்பசப்பு.

(௨௭)

இமிழினைவானமுழங்கக்குமிழினைப்பூப்பொன்செய்

குழையிற்றுணானங்கத்தன்பதஞ்செவ்வி

யுடையதாகெஞ்சேகாதலியூ

கவ்வையமுங்கச்செலற்கு.

(௨௮)

பெரங்கருஞாங்கர்மலர்ந்தனநாங்காக்

கைவனகொன்முரலும்பகைகொண்ட

வெவவத்திசைகளும்வந்தனறுநாளுஞ்

செவவிபுடையகரம்.

(௨௯)

வனாமல்கவானஞ்சிறப்பவுறைபோழக

திருவிடைதிமபெயறுமுத்திரைநாற

வூதையுள்ளருகறுத்தணகரேபதை

பெருமடமாட்டுவோத்து.

(௩௦)

கஞ்ச்செனிக்தத்தானாநஞ்சினீர்ச்சேர்ந்த
தெருமையெழிலேநெறிபவர்கூழ்ச்
செருமிருமள்ளரிற்செம்மாக்குஞ்செவ்வி
திருததற்கியாஞ்செய்துறி. (௪௧)
காலோடக்கொண்டகெடாஅப்புகழ்வேட்கைச்
செல்வர்மனம்போற்படாது
மகிழ்வண்டிபாண்முரலுங்கானம்
பீடாஅப்பெருநதகைகற்கு. (௪௨)
கடனீர்முகந்தகமஞ்ஞெழிலி
குடமலையாகதனக்கொளளபடிற்கு
மிடமெனவாங்கேகுறிசெயதேம்பேதை
மடமொழியெவ்வன்கெட. (௪௩)
விரிதிராவென்னம் வெறுப்பப்பருகிப்
புருவிறல்வானம்பெருவகாசேருங்
கருவணிகரலன்குறித்தார்தீருவணிந்த
வொண்ணுதன்மாதர்திறத்து. (௪௪)
சென்றநககாதலாசேணிகந்தாரொண்ணி
யொன்றியநோயோடிடும்பைபலகூடா
வென்றிமுரசினீர்நீயெழிலவான
கின்றுமிரங்குமிவட்கு. (௪௫)
சிரல்வாய்வனப்பினவாகிரெலாப்ப
வீர்தன்னடளவந்தகைத்தனசீர்த்தக்க

செல்லுமழைமதர்க்கட்கின்மொழிப்பேதைபூத்
நல்லீந்ததாநமக்கு. (௩௬)

கருங்கடன்மேய்நதகமஞ்சுலெழிளி
யிருங்கள் றுவனையேறியுயிர்க்கும்
பெரும்பதககாலையும்வாரர்கொல்லேந்த
னருகதொழிலவாய்த்தநடர் (௩௭)

புகர்முகம்பூழிபுரனவுரா
நிலைவெஞ்சினவேழமபிடியோடினேதாழத்
தண்பதககாலையும்வாரர்கொவன்கொலே
வொண்டொடியூழிநிலை. (௩௮)

அலவன்களையப்பவரும்பின்றவிழந்த
கருங்குரனேச்சிப்பசுந்தழைஞடி
யிரும்புனமொக்கடிகொண்டார்பெருங்கவ்வை
யாகின்றுநம்மூரவர்க்கு.

(இதுவுமது.)

எ-து அலவனது கண்ணினையேயப்பவரும்பினே
யீன்று பின்மலர்நத கருங்கதிரினையுடைய நொச்சிப்பசு
ந்தழையைச்சூடிப்பெரும் புனங்களையும்வர்புதிதாகவே,
சூழுக்கத்தொடங்கினார்கள் ஆதலானம்மூரின்கட்பெ
ரியவலராயிற்று நனகாதலராகிவவர்க்கு—எ-து. (௩௯)

வந்தனஞ்செய்குறிவாராவொன்று
நொந்தவொருத்திக்குநேய்திர்மருந்தாகி.

பித்தின்கருவண்ணங்கொண்டதெழில்வான்,
நகதுமென்பதைதறுதல்.

எ-து வருவங்காட்டித்தலைமகளைத்தோழிவற்புறத்
தியது. அவர்செய்குறிகள்றுந்தன, அவர்வருகிலவென்று
தேர்த்தவொருத்தியாகிய நினக்குநோய் தீர்க்குமருந்தா
கியிந்தின்கனியினிறம்போலக் கருநிறத்தைக்கொண்
டதெழில்வான், மெல்லியபேதாய்நின்னுடையதது வினி
யொளிபெறநந்தும்—எ-று. ஈந்தென்பதனை-பிந்தென்
றுகுறுக்கியது. (சு0)

கார்நரற்பதுமூலமும்உரையும்

முறநிறறு.

இந்நூலில்-உக-வது செய்யுள்முதல்-உஅ-வது,
செய்யுளவரைபிரதிகளிலுளாகாணப்படவில்லை. கல்வி
ச்செல்வமிக்குடையார் தமது பிரதிகளிலுளதாயததெ
ரிவிப்பாராயின (உ) வது முறையச்சிடுவதுடன் அச்சி
ட்டுத்தெரிவிப்போர்பெயரையும் வெளிவிடப்படுகி.

இங்ஙனம்,

கொ-சண்முகசுந்தரமுதலியா

